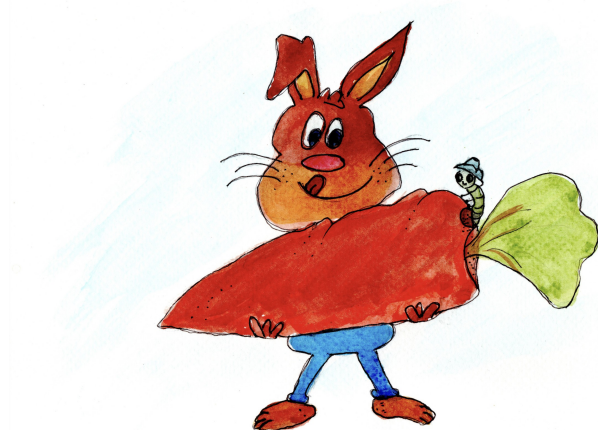

Torkos nyuszi répája

Egyszer volt, hol nem volt, élt egyszer egy nyuszi. Az a hír terjedt róla, hogy ő a világ legtorkosabb nyuszija. Ha bárhova meghívták, mindig belopakodott a kamrába, és megdézsmálta a káposztát, salátát, répát. Amikor a háziasszony szerette volna felhasználni az ebédhez, mindig meglepődött a harapásnyomokon...

– Hát ezt meg ki rágcsálta össze?

Legelőször a kissegeret gyanúsították meg. A kissegér hiába mentegőzött, nem hittek neki. Sokaknak tört borsot az orra alá Torkos nyuszi a falánkságával.

Egyszer Torkos nyuszi nagyon éhes lett. Benézett a kamrájába, de teljesen üres volt. Kinézett a kiskertjébe, de még ott sem keltek ki a répák. Vendégségbe sem hívta meg senki. Mit volt mit tenni, munkát kellett keresni. Medve asszony éppen segítséget keresett. Keményen kellett dolgozni, de a nap végén a fizetség egy természetes répa volt.

Be is állt Torkos nyuszi, fáradozott jó munkához híven. Fát vágott, majd behordta a helyére talicska-számra. A nap végére nagyon elfáradt a mi nyuszink. Medve asszony kiosztotta a bérét mindenkinek. Megkapta a nyuszi is az óriás répát. Gyönyörködött a nehéz munkájának gyümölcsében. Hanem ahogy nézegeti, forgatja, kikukucsált belőle egy méretes falánk kukac.

– Jó napot! – emelte meg a kalapját a kukac. Torkos nyuszi nem jutott szóhoz.

– Már ne is haragudj, de ez az én fizetségem! Az én répám! – mondta határozottan a nyuszi.

– Hát akkor, én már itt sem vagyok! – mászott ki a kukac a répából. A Torkos nyuszi ott maradt a gyönyörű, de összerágcsált répájával. Először nagyon mérges volt, de aztán eszébe jutott, hogy milyen sokszor okozott ő is ilyen rossz perceket másoknak.

– Tanultam belőle! – gondolta magában a nyuszi. Ha én nem szeretem, hogy más összeharapdálja az én eleségemet, én sem fogom senki másét megdézsmálni. És úgy is lett, ahogy a nyuszi megfogadta. Innentől kezdve már nem Torkos nyuszinak hívták a barátai, hanem Dolgos nyuszinak.

Itt a vége, fuss el véle!

Eszti-mami meséje

